

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partem proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: Számmér Imre könyvnyomdája.

Az ígéretek.

(X). Mikor az egyházpolitikai törvények az ország és a törvényhozás színe elé terjesztettek s mi katolikusok feljajdultunk vallásunk ezen megtámadása miatt, a tulsó táborból egyértelműleg hangzott a felelet, hogy: ezek a törvények nem fogják vallásunkat sérteni, sőt csak erőt fognak belőlük nyerni. Hány buzgólelkű, igaz gondolkodású embernek beszélték tele akkor a fejét, hogy az az agitáció, a mely a törvények ellen megindult, csak a pápista papok műve, a kiket a valóság meg fog csáfolni, az elválások nemcsak könnyebben nem mennek, sőt inkább meg lesznek nehezítve.

Sokan hittek ezeknek a csábító ígéreteknek, a midőn megtévesztve a liberalizmus karjaiba vetették magukat. Most a kormány kiadta a maga hivatalos jelentését — tehát nem mi, hanem a kormány maga mondja — a melyből ismét láthatjuk, hogy nem a törvényjavaslat pártolónak, nem a zsidóliberalizmus emlőjén táplálkozó ugynevezett „közvéleménynek“, hanem nekünk, a legyalázott „sötétenczeknek“, „a sötét középkor lovagjainak“, „a pénzess, elavult eszmék lelkes védőinek“, „a „hecczskáplánoknak“, nekünk volt igazunk. A számok, a rideg számok igazolnak bennünket és igazolnak bennünket és igazolják minden kigunyolt jóslatunkat és aggo-

dalomba ejtik mindazokat, kik igazán ragaszkodnak hazájukhoz, kiknek nem elvük az: „ubi bene ibi patria“, „ott a haza, a hol jól meg van a gsett.“

9291 polgári ház, tehát kis híján 10,000, nem kötetett meg az egyház színe előtt; tizezer a száma azoknak a pároknak, melyek Isten színe előtt nem házassági telet egymásnak. 134,541 pár közül minden tizennegyedik pár otthagya a házasságát, vagy felekezett, hogy csak a polgári törvénynek s nem az egyháznak az Istennek is engedelmessé kelljen. Ez történt egy esztendő alatt, a múlt 1898. évben. az új törvények életének harmadik esztendejében. Mi történik a három esztendő csecsemővel, ha ennek a fogai és körmei kinőnek!

Nem külön a helyzet a házassági elválások tekintetében. 1896-ban 387 házasságot bontott föl a törvény, 1897-ben már 672-t, 1898-ban már ez a szám is megduplázódott 1343-ra. Képzeld most már bárki ezt arányt, ha ilyen mértékben fog emelkedni. Pedig erre lehet kilátásunk, hiszen, a mint később látni fogjuk más országok példája ugyanezt bizonyítja; de meg a romlottság ha egyszer megvetette a lábát, csak isteni hatalom tudja terjedésében megakadályozni.

Beszélhetnek most már, hitegethetnek bennünket, hogy az új törvények szigorú eljárást követnek az elválásoknál, hogyan híhessünk, mikor a számok ily borzasztó

tanúságot tesznek ellenük. Mondják, hogy a bírák a lehető legnagyobb szigorú alkalmazzák. Lehetetlen! de meg ha még oly szigorúak akarnának is lenni, a törvény paragrafusai állanak előttük, melyeknek értelmében köteleességük itélni. 8000-nél több volt a múlt évben a válóperek száma, ez a szám arányosan fog emelkedni és fog vele együtt emelkedni az elválások száma is, a mi tönkreteszi a társadalomnak alapját, a családot.

Igy volt ez másutt is. Hogy többet ne említsünk, Franciaország példáját hozzuk fel. Ott 1884-ben hozták be — különösen két zsidónak Naquet-nek és Cremieux-nek hallatlan agitációja folytán — a házasság felbontásáról szóló törvényt. Első évben 1773 házasságot bontottak fel. Akkor még azzal vigasztalták egyesek magukat, hogy ezek már régóta megunták a házasság ígáját és vágyva vágytak a szabadulás boldog perczeire, de e szám a helyett, hogy csökkent volna, még inkább növekedett, annyira, hogy 1891-ben a felbontott házasságok száma 7746-ra rugott. Volt olyan nap, a melyen egy törvényszék 200 házasság felbontását hirdette ki.

Megdöbben az ember szíve, ha ezen istentelen törvényeknek ily borzasztó pusztításaira gondol. Hol van ma Franciaország? A romlottság örvényében, a pusztulás réme előtt. Anyira jutottak, hogy kénytelenek konstatálni, miszerint a há-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Bánatgyöngyök.

Írta: Bignio Mariska.

A nagy idők emléke mindig kiragadja az eszményiség felé hajló lelket a kicsinyes korak lenyűgöző köréből; a szabad szellem üdése merész röptőt ad a képzelet sasszárnyainak s boldog, ha csak pillanatokra is megszabadulhat a kislelkűség röghöz tapadó környezetétől. Ha a jövő bizonytalan alakulásai felé nem tud haladni, — mert talán nincs a képzeletnek olyan alkotóereje, — akkor visszazár a múltba; ott talál még nagy erőnyeket, melyekre jól esik visszapillantani. Az élet gyorsan leforgó napjai között nincs hálásabb feladatunk, mint emlékeket gyűjteni, az ökre letűnő időkkel megmenteni, a mi megmenthető, a köznapiság ingoványából kiemelni legalább egy pillanat eszményiségét. A kinek ehhez ereje, érzéke van, az elmondhatja, hogy jól, hasznosan töltötte életét.

Hasonló gondolatokkal foglalkozott lelkem, midőn a Rákátczy Parchetich-gyűjtemény történelmi nevezetességei előtt megremegt: m. Meg-

szégyenülve éreztem lelkem kicsinységét, mely az élet apró bajaival szemben is csüggedni tud; önön akar magának részt követelni a boldogságból; birni akarja az élet koronáját is, nem tud kibékülni a gondolattal, hogy csak a kötelesség pálmájáért küzdjön, pedig milliók sorsa ez; — fellázad a sors igazságtalansága ellen, pedig fölülte van a csillagos ég reményét nyújtó kék boltozata, a nap sugar gyönyört osztó melege, a holdas éjék harmatos üdése; körülötte a természet remek alkotása a növényvilág csodás életében, melyből minden napra merithet magának egy kis örömet. Még: kedélye csüggedésre hajlik. Azt hiszi a meghiusult tervek, — melyeket talán helyes alap nélkül alkotott, — elég ok lehet arra, hogy lelke bánattengerbe boruljon. S itt előttem volt egy egész rab világ, a szabadság eszméjének mártírsaládjá... Egy ember, a kinek láng-lelke a rabság lenyűgöző lánczai között is tudott örök időkre remek alkotásokat teremteni.

Rákátczy Parchetich Hugó az aradi várból volt fogoly a szabadságharc leveretése után s osztozott a többi hős szomorú sorsában. Művészetért rajongó lelke nem tudott nyugodni, nemes vágy inspirálta megörökíteni e nagy emberek vonásait, a hová be volt írva a szent

hazaszeretet magasztos érzelme s a lemondás kétségbeesztő fájdalma. Száz arczképnél többet rajzolt a fogoly művész, jobb eszközök híján cukorpapírra kerítette krétarajzait. Ötven évig elrejtve voltak e képek; most akadt rá a kegyelet egy kerti lak elhagyott falai között s nyilvánosságra hozta a képeslapot. S milyennek ezek a rajzok? Művészi érték megítéléséhez laikus vagyok. Azt találok szólni, a mi lelkemre hat, magasabb érzelmekhez ad hangulatot, melyen bevésszük emlékembe s képzeletben megjelenik akkor, ha az élet köznapiságából kiemelkedni vágyom. S ezeknek az arczoknak kifejezése olyan, hogy azokról lelkiesen beszélek az Isten képe. A művész el tudta lesni azt a pillanatot, midőn a nemes lélek az arcz vonásaiban tükröződik vissza s az emberi gyarlóságból hol nincs benne semmi. Látjuk, hogy belül ég a prometheuszi szikra; olyan mindegyik, mint egy meglánczolt oroszlán, hatalmas erejét megkötötte a vasbilincs. Milyenek lehetnek ez oroszlanok, midőn karddal kezükben harcolnak a szent ügyért s mily sötét lehet a bánat, mely lelkükre borult vesztett szabadság után a börtön éjjelében? Parchetich Hugó be tudta írni ez arczokba a bánat mélységét. Az idő mindenre ráadja

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és fehérnemű üzletében a legdivatosabb őszi és téli kelmék, kitűnően mosható francia pargetok nagy választékban, rendkívül olcsó árakért szerezhetők be. Kész női és gyermek felöltők, szürme és szövet gallérok, remek választék és feltűnő olcsó árakért szintén **Steininger Sándor Székesfejérvár, Nádor-utca 2. számú** üzletében kaphatók. (Polák cipész átellenében.)

Mai lapunk 8 oldal.

zasságok száma évről-évre csökken, terjed a szabadsárelem és évről-évre kevesebb lesz a születések száma. Más országok népessége szaporodik, Franciaországé évről-évre csökken. Hogy mi okozta, azt hisszük, főlöszleg a magyarázat, mikor a törvényhozás maga ássa alá a családnak alapját akkor, mikor a zabolátlan szenvedélyek útját törvényeivel egyengeti.

S ez a borzasztó sor a mi hazánkat is rémiti.

Ne csodálja tehát senki, hogy mi még mindig nem tudunk belenyugodni az új helyzetbe. Igaz, hogy mi katolikusok vesztettünk még eddig a többi felekezettel szemben legkevesebbet, de bennünket is kikezdett s a romlás a mi katolikusaink közé is be fogja magát ékelni. De meg mi nem túrtuk szó nélkül, midőn ezredéves örökségünket aláásni indultak, mint a többi felekezetek. A hitű katolikusok százezrei keltek fel ősi hitünk megvédelmezésére. Ennek a küzdelemnek visszhangja még cseng a fülekbe s csak ritkán akadhat oly durva lelkű katolikus, ki egyháza törvényeit semmibe sem véve, megfeledkezik arról, hogy a polgári kötés csak az államnak jó, Isten előtt semmi. Ez az egyházpolitikai harcok hatása. De ez a hatás, mint a hullám gyűrűje mindig gyengébb, erőtlenebb lesz. A rossz példa a mi hűveinket is mindinkább meg fogja mélyelyezni.

Ezért hangoztatjuk mi tolyton a revíziót, ezen vallás- és hazaellenes törvények eltörlését.

Kath. nagygyűlés.

(-) Tíz év előtt még csak nem is sejtettük, minő változáson fog keresztül menni magyar hazánk. Ma már látjuk a változást egész valóságában, bánkódunk is miatta eleget, de azért mi katolikusok nem esünk kétségbe, mert az üröm mellett örömet is találunk, mely buzdít a továbbmüködéssre s lelkesít a kitarásra. Lérvay Imrénék 10 évvel ezelőtt elvett

jellegét. Nézem a mai embereket. Keresem, kutatom az arcok kifejezését. Hol találok ezekhez hasonló szemeket, hol a homlokra kiirt gondolatok mélységét, hol van az a duzzadó férfias erély, a jellemesség vasakarata, mely küzd, harczol, elbukik, de megalkudni nem tud. Hídsége csonttá dermedt, mint a tél fagya, de ha felhevül, világot éltető melegséggel bír, mint a nap termékenyítő melege. Oh, szent szabadság, mily jó, hogy kiküzdöttek a népek boldogítására e titáni hősök, mert bizony a századvégi ember aligha tudna kiküzdeni.

Kutatok emlékeim között, mintha mégis láttam volna e sasszemekhez hasonlatost. Akkor megilletődve néztem az élő ember-csoportot. Talán az ifjú daliák között is volt nem egy, kik között az idő elröpi úgy, fejükre a tél hava borult, de természetük egyenes, erőteljes maradt, mint az erdei tölgy, szemükben erős lélek, a szabadság szeretetének lángja égett.

Az aradi vértanúk emléksobrának leleplezése volt-e nevezetes nap, midőn az ország minden vidékéről összegyűltek a nagyidők élő alakjai. Soha el nem feledhető emléket nyújtott az élő embercsoport. Az üserő megnyilatkozásaiképpen magaslottak ki az ifjabb nemzedék gyenge, ideges alakjai közül a multba visszatekintő daliás aggastyánok.

Fekete posztóval volt bevonva a főtiszteendő minorita-atyák temploma, a magas katedrális körül számtalan gyertya-fénnyel világítva a tizenhárom vértanú gyászfátyolos képe. Sír csend uralkodik a templomban, szíveikig ható

mustármagja ma már terebélyes fává nőtte ki magát. Ő adta ki a jelszót a katolikusok tömörülésére. S szavai nem hangzottak el eredmény nélkül, voltak a kik megértették az ő szavainak fontosságát s azonnal sikra száltak, de elég fájdalom, hogy egyeseknél szavai süket fülekre találtak, kik megelégszenek azzal, hogy névleges katolikusok.

A kath. tömörülés, a kath. egyesülés eszméje elhatott a községekbe, városokba s az eszme nagyon sok helyen megvalósult, kath. körök, kath. egyesületek alakultak. A vezérfiúk felölték a szellemi és erkölcsi teret, de nem mellőzték az anyagit sem. Hogy mit tettünk és mit értünk el az egyesülés által, nem dicsekszünk vele, eleget dicsernek bennünket protestáns testvéreink, kik mintaképnek állítják fel a katolikusok tömörülését.

Azzal még nem elégedtünk meg, hogy csak egyesületeket alkossunk, a megalakult köröket és egyleteket egy központi körbe, gy anyargyesületbe olvastottuk bele. Arra törekedtünk, hogy a test egyes tagjai egyöntetűen és eredménynyel munkálkodjanak.

Az erkölcsi tagok egyesítésének eszméje igen szép, mely eredetét kölcsönzi a kath. szent vallásnak hathatós jegyétől: az egységtől. Szétvált erők különböző irányban húznak, de az egyesített erők egyöntetűen egy irány felé haladnak.

Ámde az így egyesített erkölcsi tagok még mindig szétválva működnek. Kongressusokat tartanak különböző időben és helyen. Mintha az egyiknek volna mit félteni a másiktól. Nálunk volt augusztusban a kath. legényegyleti kongressus, Pécsen volt szeptemberben a kath. egyházi zene kongressus, Pesten lesz novemberben a kath. egyletek és szövetségek kongressusa s ugyanott lesz megtartva a még függőben levő kath. hírlapíró kongressus. Különböző tehát a kongressusok helye és ideje.

Nem állítjuk azt, hogy ezen kongressusok nem végződnek eredménynyel, ezt látjuk és tapasztaljuk, de azt nem vitathatja el senki sem ha azt mondjuk, hogy a kongressusaink nagyobb eredményt érnek el, ha egy kath. nagygyűlésben egyesülnek. Az eredményeket nem sorol-

ünneplés némaság; mintha szellemek lettek volna e nagy idők emberei, olyan halkan lépkettek végig a feketé szőnyegen, mely felfogta járásuk zaját. A búis remiszencziák búbagyálomképe, mintha a különböző emlékek szellemalakjai, mely azért mind egy esemény körül forgott, ott lebegett volna a templom boltozatán. Kibeszélhetetlen fájdalom érzet fogta el a szíveket. Miért is öregedik meg az ember? Miért nem maradnak örökre ifjak e daliák, miért mullik el a tette vágyó lelkek müködésének ideje, hogy a mi nemeseit az emberszeretet érdekében a szent hevülés alkot, azt a pusztítás démona rögtön lebontja.

A képiállítást termében csak igen kevesen voltak; futólag tekintették meg sokan a képek mellé kiállított régi honvédruhákat, tengereteket s az összehalmozott remek kézi faragásokat, melyeket a foglyok hosszú rabságuk alatt készítettek.

Meg lehet ismerni a modern szemlélődőket, a kik csak azért nézték meg mindezt, mert idényszerű volt s a divat kultuszához tartozik a nagy idők kegyeletes emlékeivel foglalkozni.

Az ajtó halkan megnyílt. Szerény, kopott fekete ruhás alak jelent meg a küszökön, félénken nézett szét, mintha engedelmet akart volna kérni azért a nagy bátorságért, hogy ide mert jönni.

Letette a belépti-díjat a pénztárnál, aztán lassankint neki bátorodva elkezdte sorba nézni az arcképeket. Az agg nő arczán még mindig meglátszott a régi szépség nyoma s sze-

hatjuk most még fel, csak példakép gyanánt fölállítjuk a német katolikusok nagygyűléseit.

Ha egy nagygyűlésben egyesülnének katolikusaink, mily impozáns, mily fényes megnyilatkozása lenne a katolicizmusnak a társadalmi életben! Emlékezzünk csak vissza az első magyar kath. nagygyűlésre! Összehozni egy nagy tábort, melynek megpillantása rémlétebe ejtse az ellenfélt. Ez nem is válnék a katolicizmusnak kárára. Mert mi bennünk katolikusokban megvan a szikra, de azt életre kell hozni, hogy lángoljon, égjen és perzseljen, hogy lelkesítsen, buzdítson a munkára, a kitarásra s hogy — tanítson.

Ha elfoglaltak voltunk valamely egylettel szemben, a nagygyűlés eloszlatná az elfoglaltságot. Így, ha nem is érdeklődnénk valamely egyesület iránt, a nagygyűlésről mégis bizonyos lelkesedéssel és érdeklődéssel térhetnénk haza.

Mert azt már senki sem követelheti tőlünk, hogy minden egyes kath. kongresszuson megjelenjünk. S az volna jó mégis, ha mind-egyiken résztvehetnénk. Ép ezért eme bajon egy országos kath. nagygyűlés könnyen segíthet, a melyen megjelenve az egyes szakosztályok — most még kongresszusok — ülésein megjelenhetnénk. Mily hasznára lenne ez a kath. társadalomnak, nem kell fejtegetni az előtt, ki kath. egyesületekkel foglalkozik. Tekintsük a németek rendszeres és szakosztályos nagygyűléseit.

A nagygyűlést követelik a kath. szent vallásnak elvesztett, megnyirbált és megtámadott jogai, melyeket csak egyesült erővel, egy szív és lélekkel szerezhetünk vissza, állíthatunk helyre és védelmezhetünk.

A nagygyűlés megtartását követeli társadalmi helyzetünk, mert nem rendelkezünk annyi idővel, hogy egy évben 3—4 kongressusra megjelenjünk. Pedig meg kellene jelennünk s szeretnénk is benne résztvenni, de az idő nem engedi.

A nagygyűlés megtartását követeli anyagi helyzetünk. Minden oldalról igénybe vagyunk véve, ki kívánhatja akkor, hogy egy évben 4—5 kongressusra 100—150 frtot áldozunk?

meinek tiszta fénye fiatalos tűzben égett. Magasztos látvány volt a nő lelkesült arca, melyre az emlékezés édesbús érzelmé rajzolódt, mint viharos nyár után az őszi ég enyhé, szürkés fellegei.

Az idő elrohant felette, fehérre festette hollószínű fűrtjeit, redőket szántott arczára, de a divat ezer hóbertja nem érintette multba visszajáró lelkét. Az emberek lassankint elszoktak tőle, az életszükség fölemészttette vagyonát; minden megváltozott, csak ő nem tudott megválni a nagy idők emlékeitől. Még vannak itt-ott ilyen alakok, de mindig ritkábbak lesznek. Pihenni térnek csendes sírdombok alá, hol a föld rögei kiegyenlítik a nagy különbségeket.

Ötven év előttre szállt vissza a lelke, mikor minden magyar nő szívének megvolt a regénye. Szégyen lett volna akkor nem szeretni a honvédek, a sok nemes ifjú közül egyet különösen. Ebből a szerelemből vérrózsák fakadtak, fájdalmas küzködés, szivettépő lemondás, de a nő misztikus szíve a szerelemmel összefűzi a fájdalom fogalmát, tud áldozni, lemondani. Nem sok a szenvedés soha, ha lelkében eszményítheti a szeretett férfi képét. Az agg nő regénye is egyike volt ama történeteknek, melyek a szabadságharc idejének érdekesebb lapjait betöltik. Az ifjú szerelmet vall, hűséget esküszik, aztán elmegy a csatába vérét ontani a szabadságért. A leány otthon marad, hűségesen vár és imádkozik a harczó daliáért.

A dicsőség napjaira sötét éj következik.

Ha van időnk, nincs pénzünk, hogy megjelen-hessünk.

Ezen követelményeket figyelembe kellene vennünk, részben, hogy az ugys már nagyon igénybe vett katolikusok terhein könnyítsunk, részben, hogy teljesen egyesítsük erőinket egy nagygyűlés alakjában. Tartson az a nagygyűlés 3-4 napig, mégis inkább oda megyünk, mint apró-cseprő kongresszusokra utazgassunk.

Kezdjük meg már valahára a rendszeres nagygyűléseket! Nemsokára összeül a kath. körök kongresszusa, foglalkozunk ott a többi között a rendszeres kath. nagygyűlések eszmé-jével és megvalósításával is! Egyesítsük a kü-lönléle kongresszusokat Anyaszentegyházunk és hazánk javára!

Kompolthy Tivadar.

Bizonyára kevés újságíró ember van a szomszéd vármegyékben, a ki ezt a nevet nem ismeri, a ki valamit — több rosszat mint jót — ne hallott volna erről az emberről, a ki tizenhúsz esztendő óta korábban már lapot szerkesztett Miskolcson. Igaz, hogy amolyan ki-ifjúsági lap volt az, de ez a körülmény már magában véve igen dicséretesen illusztrálja annak a talentumnak dicséretes voltát, a ki szellemi munkássága által már a gymnasiumban többi osztálytársainak vezetőjévé lett. Azután irt tovább, verseket, regényeket, novellákat; barátságba lépett az irodalom előkelőségeivel, kik szívesen istáptolták a tehetséges ifjút. Meg-tanult angolul, francziául, idegen műveket for-dított, évtizedeken által szerkesztette az általa alapított Veszprémi Független Hírlapot, mely az ő kezében a vidéki sajtó egyik legtekintélyesebb organumává lett, közben fölcapott tengerésznek, bejárta az Océánt, végig kalandozta Amerikát, megint hazajött, fölvetette a tollat, megírta éle-ményeit, gsetelt, politizált, hol becsukták, hol megverték s e mellett szépen — megvagyono-sodott.

Sok és nem éppen dicsérő verziók kering-nek arról, miképpen szerezte ezt a vagyont. Revolver-zsurnalisztának nevezték, talán nem épen ok nélkül, a ki ma épen azokat támadta maró tollával, a kikért tegnap még exponálta magát; volt kormányparti, függetlenségi, szóval senki sem tudott teljesen tisztába jönni a ka-rakterével, de annál többen hitték, hogy tisz-tában vannak azzal, miszerint neki egyáltalában nincs karaktere.

Gyászol az egész ország, sir minden honleány, remegve várja mindenki kedvesét.

Az egyiké megjön betegen, nyomorultan, a másiké bujdosva, álrühában, sok ott nyugszik a közös sírban és nagyon sok nem kerül elő sehogya. Arra aztán hiába várt a gyászoló menyasszony. Bokor Amália is azok közé a boldogtalanok közé, tartozott, a kik vártak, vártak, de mindhiába vártak. Az ő daliájáról nem jött semmi hír soha. Az idő mult, de ő feledni nem tudott. Voltak, a kik azt mondták neki, hogy az ő jegyese is kiment a többi emigránsal s őt elfeledte. Azért nem ad ma-gáról hírt. Feledjen ő is s kezdjen új életet. Hanem az a honleányi szív mást szeretni nem tudott. Akkor még nem volt olyan divat a a konvencziós házasság, mint manap. A melyik nő egy eszményt bálványozott, az bűnnek tartotta más feleségévé lenni s Bokor Amália nem ment férjhez.

Hanem szívében néha mégis a kétség fájdalma dult, hátha csakugyan "ő" is elment az emigránsokkal, esküt, szerelmet elfeledve új életet kezdett az új hazában s ő méltatlan em-lékét őrzi egész életén át.

A mult emlékeibe jemetkezve imbolygott a hősök arcképei között, szemeiben láthatos tűz égett. Elolvasott minden nevet; az ismerős arczok előtt megállt s hosszasan. halkán beszélt magában. Ilyen volt ő, egészen ilyen; ez a sötétarcú székely dacos fejével mintha most is ellentmondana, ez a pelyhesállu ifjú akkor még meg sem ért az életnek; a lelkesedés lángja

Harci eszközökben annyira nem volt vá-logatós, hogy még a záptojás is szerepelt ezek között. Az a záptojás, melylyel gróf Zichy Vladimir nemzeti párti képviselőjelöltet annak idején egyik nyomdászinasával megdobáltatta. De elég nyomot hagyott ellenfelein azokkal a válogatott guynyekkel is, melyeknek kitalá-lásában nagy mester volt. Személyeskedő, gyakran tréfás, de általában durva cikkeit mindazonáltal olyan formába tudta öltöztetni, hogy a veszprémi újságírók publikum azokban látta az újságírás kvintesszenciáját.

Pár évvel ezelőtt egy veszprémmegyei kormányparti képviselő megvette tőle a „vesz-prémi Független Hírlapot“, de azért ő megma-radt szerkesztőnek. A lap szellemében történt eme — ki tudja hányadik — változás nem sok aggodalmat okozott Kompolthy-nak. A toll nem változott, csak a kalamaris. Am még jófor-mán át sem estek az átvétellel járó formasá-gokon, közbe jött a rá nézve meglehetősen csintalan Vadnay-féle affér és az új gazda vissza lépett az üzletből. Nem sokára azután Kompolthy teljesen szakított az újságírással. Egy kormányparti urakból alakult társaság a V. F. H.-ot két másik veszprémi lappal együtt megvásárolta s ezek beszüntetése után megalapította a vármegye hivatalos lapját a Veszprémmegyeit. Egyben — mint mondják — Kompolthytól olyanforma írásbeli nyilat-kozatot vettek, mely szerint ez kötelezte magát, hogy újságíró működését Veszprémben tiz esztén-dőre beszünteti. Ugy látszik mégis féltek tőle azok a jó urak.

Kompolthy ekkor nyilvánosan kijelentette hogy Fiumében fog lapot indítani, hol mint mondta: sasszemekkel fog őrködni a haza ha-tára fölött. A szép és a hazára nézve fölöttébb megnyugtató tervből azonban ugy látszik semmi sem lett. A derék önkéntes határőr csendesen megvonult a Balaton partján a kies Almádiában, mely csinos és az újabb időkben erősen látog-otott fürdőtelep jó részben az ő agitációjá-nak köszönheti fölvirágzását.

Vagy három csinos villája van itt. Ezek közül az egyikben maga lakott családjával, meglehetősen visszavonultságban. Két évi mély hallgatás után most innen beszélt magáról, talán utoljára.

Mint a fővárosi lapok írják, a minap egy fővárosi tanár terjedelmes szőlőjében kigyul-ladt a nyári lakásul szolgáló villa, melyben most csak a vinczellér családja lakik. A tűzhöz összezsaladt a lakosság nagy része, de mikor hire futott, hogy a vinczellér-család gyermeke az égő házban bennrekedt, senki sem mert érte bemenni. Ekkor érkezett a tűzhöz Kompolthy,

sodorta őt a csatába, mint égi őrsköt a szél-vihar. Itt ez az öreg ember redős homlokával, hatalmas természetével olyan volt, mint a százasos tölgyfa; rendíthetetlen lelke mindenkébe bátor-ságot öntött. A ki csüggedést érzett, ösztön-szerűleg hozzá közeledett felé, nála megtalálta mindenki lelkének szilárdságát. S ez a hatalmas atléta legezze színyakat faragott a börtön unalmában s emléksorokat vésett rá. Micsoda szavak ezek? Sokáig nem értette senki; több gondolkozni valót ad egyetlen mondat közülük, mint a modern irodalom egész kötete. Az égő láva fölé helyezett márványlapok ezek. Ott egy rab édesanyját faragta ki fából. Összetett kezekkel imádkozik az agg matróna, de talán még nagyobb anyai szívének büszkesége, hogy ilyen fia van.

Igy halad sorra Bokor Amália a szent ereklők között. Egyszer csak lázas megdüb-benéssel tapad tekintete egy kis alabrástom-szoborra. A busuló Pannontól ábrázolja, vána-tos női alak; olyan kifejező a kis szobormű, hogy a mint rátekinünk, fájdalom nyilallik át szívéünkön. S a bánatos nő arczának minden vonása olyan, mint a milyen Bokor Amália ötven év előtt volt.

Leirhatatlan érzelem járta át a nő eszményi lelkét. Föltekint a képre, mely a szobor körül levő emléktárgyak fölött függött s a bánatos férfiarczban föltálalta azt, a kit ötven év óta hasztalan kerestett. „Meghalt a börtönben“, ez volt a kép aljára írva. — Meghalt a börtönben, — e rövid mondatban benne volt egy nemes

ki erre a hirre berontott az égő házba és ke-resni kezdte a gyermeket. A szobában nem volt benn senki, mire Kompolthy vissza akart jönni, de a ház égő gerendázata abban a pillanatban összeomlott és áttörve a menyezetet, Kompol-thyt maga alá temette. Az izgalmas jelenet ha-tása alatt az előbbi tétlen nézők közül most számosan odasiettek az ajtó küszöbén keresz-tül esett Kompolthyhoz, és az égő gerendák alól kihúzták. De mikorra ez sikerült, akkor már alig volt élet benne. Eszméletlen állapotban szállították családja körébe, melynek tagjai csak ekkor értesültek a szerencsétlenségről. Kétségbeesett felesége Veszprémbe sürgőnyről két orvosért, kik pár óra mulva mindketten megjelentek a betegnél. Kompolthy már akkorá-ra magához tért, eszméltre hozták az égett sebek szörnyű kínjai, az orvosok azonban ki-jelentették, hogy az életét aligha lehet meg-meníteni. Bőrfeletének több mint kétharmad-része megpörköldött s ilyen esetben a test kipárolgási légzése szenved oly zavarokat, a melyek miatt a halál be szokott következni. Ezenkívül karjain az izmok is elégték. Ugy lehet, midőn e sorokat írjuk, már ravatalnál zokognak hozzátartozói.

Mozgalmas életéhez teljesen illő ez a vé-g. Az élet, eme legnagyobb költő, igen követke-zetesen szövi a maga tragédiáinak szálait. Ez a szenvedelmekkel telt lélek, mely a milyen biztosan tudott járni a magában, ép oly ottho-nosan érezte magát a legközönségesebb emberi gyarlóságok posványában, megtisztult, kien-geszteltetett a halálban. Nagy, nemes dolgot akart cselekedni, ezuttal minden érdek nélkül s ezt a szívétől sugallott önfeláldozást bizony-nyal javára ítélte Az, aki egyedül jogos bí-rója a gyöngé emberek cselekedeteinek, elté-velyedéseinek.

UJDONSÁGOK.

— A kármeliták templomának felszentelése.

Hatalmasnak és impozánsnak ígérkezik az ün-nepély, melynek keretében a szerény barátok templomát fel fogják szentelni s átadni a köz-használatnak. Az ünnepség fényét kiválóan emelni fogja a király, nemkülönben *Másia Josefa* főherczegnő jelenléte, ki a kármelita templom fölépítése javára alakult filléregyletnek a fő-védnökneje. Az ünnepségek 3 napig fognak tartani s programja a következő:

I. nap: október 15. Reggel 1/8 órákor kezdődik a templomszentelés *Vasary* Kolos

lélek tragédiája. Epedő ajka hasztalan ausgota a szeretett nevét, nem volt egy vigasztaló szó, nem volt egy résztvevő tekintet, mely bucsut mondjon neki, midőn a nagy utra indult. Talán a haldokló végső tekintete ezen a kis szobron nyugodott. Milyen szerelem lehetett az, mely művészi íbletet adott a laikus szobrásznak, mily nagy szenvedést okozhatott a lemondás fájdalma! Bokor Amália görcsösen szorította keblére a kis alabástrom-szobrot; megérezte lelke, hogy az az ember méltó volt szívének nagy szerelmére, megérdemelte, hogy ő utánna ne következzen senki. Most már bizonyos, hogy a haldokló utolsó szava is az ő neve volt. Az ő lelke volt közelében mindig, midőn az élet követeléseivel szemben az eszményiség győze-delmeskedett.

Az emberek gunyja, az önzés ridegsége azért nem okozott neki csak pillanatokig tartó fájdalmakat, mert fölötté örkdött rokonlelkének hű szelleme.

Ötven év! Mily hosszú idő ez; az emberi test romladó alkotása pusztulásnak indul, eltűnik az arcz üde bája, barázdákat szánt az idő a bársony bőrön, a szerelem édes vágyódása visszatetsző lesz a hervadt ajkakon; pedig a lélek igaz szerelme örök életi, a szellem ölel-kezése nem törődik a romladó testtel. Az agg nő, ki egész életét ily eszményi szerelemnek áldozta, leborult az arczkép előtt s zokogva hullatta a legnemesebb bánat gyöngyeit.

herceggprimás által 1/211 órakor ő Felsége a király megérkezése és fogadtatása, azután ünnepe mise. Mise után ő Felsége távozik. Délután 4 órakor dr. Steiner Fülöp m. püspök a legmélt. Oltárszentséget a régi kápolnából ünnepélyes körmenetben az új templomba viszi, hova megérkezvén, dr. Wolafka Nándor c. püspök szentbeszédet tart, mely után litánia és pápai áldás lesz.

II. nap: október 16. Dél előtt 9 órakor dr. Palotai László nagyvárad kanonok szentbeszédet, utána 10 órakor Schlauch Lőrincz nagyvárad bibornok-püspök negymisét tart. Délután 5 órakor szentbeszéd, tartja Riesz Ferencz S. J., utána litánia, tartja Fehér Ipoly pannonhalmi főapát.

III. nap: október 17. Dél előtt 9 órakor szentbeszédet tart Bogisich Mihály, esztergomi kanonok, címz. püspök, utána negymisét mond Hornik Károly báró veszprémi püspök. Délután 5 órakor a szentbeszédet tartja dr. Prohászka Ottokár, esztergomi lelkigazgató, utána a befejező áldást Te-Deummal Kulrovics Ernő győri segéd-püspök.

— **Személyi hír.** Dr. Steiner Fülöp megyés püspök a budapesti angyalföldi karmelita templom felszentelési ünnepélyére ma Streit Ferencz p. szertartó kíséretében Budapestre utazott.

— **Széchenyi basa jubileuma.** Hirneves hazánkfi, ki sok évvel ezelőtt a török szultán meghívására Konstantinápolyba költözött, hogy ott tüzoltóságot szervezzen s azóta ott él, e f. hó 20-án tartja fényes sikerű áldásos működésének negyedszázados jubileumát. Az ünnepség ken, melyek e hó 19-én kezdődnek, számos hazai tüzoltó egyesület lesz képviselve. Így a fejérmegyei tüzoltó szövetség megbízásából Rauscher Béla a délvasúti-műhely főnöke s a városi önk. t. o. egyeslet tb. elnöke holnap Budapestre utazik, honnan hétfőn reggel a többi küldöttségeket vívó keleti express vonaton a török fővárosba indul.

— **A színház jubileuma.** A színházi bizottság ma délelőtt a polgármester elnöklése alatt ülést tartott. Az ülés tárgyát a színház 25 éves jubileuma alkalmával rendezendő díszelőadás napjának meghatározása és vele kapcsolatosan a színi idény megkezdésének kérdése képezte. A polgármester mindenekelőtt beszámolt a pesti uti eredményéről. Előadta, hogy dr. Rádai Lajos bizottsági taggal a múlt szombaton fölkereste a belügyminiszterium színházi szaktanácsosát, ki készséggel beleegyezett abba, hogy a díszelőadást a budapesti nemzeti színház közreműködésével tartásuk meg és ajánlotta a polgármesternek, hogy eziránt keresse meg a nemzeti színház intendánsát. Az intendáns akkor azonban nem volt a fővárosban s így vele nem beszélhettek. A színházi titkár tegnap táviratilag értesítette a polgármestert, hogy az intendáns vasárnapig odahaza lesz, azért a bizottság részéről dr. Rádai Lajos holnap délelőtt Budapestre utazik, hogy a közelebbi részleteket megbeszélje. Az értekezleten megjelent Szalkay Lajos igazgató fölvilágosítása után a bizottság abban állapodott meg, hogy csupán a főszerepek, u. m. Bánk-Bán, Petur, Tiborcz, Gertrudis és Melinda személyesítésére fogják felkérni a nemzeti színház művészeit, a többi szereplőt pedig Szalkay társulata adja. A díszelőadásokon egyébként részt vesz a társulat egész személyzete. A díszelőadást a város maga rendezi, a helyarákat megfelelően fölemeli s az így begyűlt összegből fogja fedezni az előadás és a banket költségeit. Az igazgató napi kiadásainak fejében száz forintot kap. Hogy pedig díszelőadás és egyzersmind a színi idény kezdete mikor lesz, az természetesen az intendáns határozatától függ. A viszonyokra való tekin-

tettel a bizottság oly értelemben kéri a terminus meghatározását, hogy a megnyitás lehetőleg a jövő hónap 4. és 11-e közt történjék. Ha az intendánsal erre nézve biztos megállapodásra jutnak, akkor nyomban értesítik Szalkayt, ki veszprémi állomását bármikor otthagynak.

— **Tüzoltó ünnep Aicsuthon.** A József főherceg személyes vezetése alatt álló aicsuthi önkéntes tüzoltó-egyeslet holnap, vasárnap tartja záró gyakorlatát. Ez alkalommal Vida Pál, a fejérmegyei tüzoltó egyesület titkára, az orsz. szövetség megbízásából az elméleti kiképzésről előadást tart. Az ünnepélyen a fejérvári tüzoltó-egyesletet Gödl Károly mérnök, vasúti tüzoltó főparancsnok és Simon Sándor, a városi önkéntes tüzoltóság alparancsnoka fogja képviselni. Mint halljuk, a főherceg maga is részt vesz a díszgyakorlaton s a vele egybekötött ünnepélyen.

— **Eljegyzés.** Tóth Ferencz székesfejérvári elemi iskolai osztálytanító e hó 8-án eljegyezte Eckhardt Irma kisasszonyt, Eckhardt N. vörösvári jegyző kedves és bájos leányát Vörösvárról.

— **Varga Ottó ügye.** Egyik előző számunkban megemlékeztünk a királysértéssel vádolt Varga tanár esetéről, mely mostanában oly élénken foglalkoztatta az egész sajtót, sőt mondhatjuk, az ország közvéleményét. Ismerve a kiváló történettudósnak minden kicsinyes intrikák fölött magasan álló jellemét, már akkor kifejezést adtunk ama meggyőződésünknek, hogy a megindított vizsgálat teljesen tisztázni fogja Vargát az ellene fölhozott vádak alól, a mi most már be is következett. A kultuszminiszter a budapesti tankerület főigazgatójához intézett levelében kijelenti, hogy a fegyelmi tanácsnak egyhangú javaslatával teljesen egyetértve arról győződött meg, hogy a panaszként felhozott kifejezésekben még csak megközelítő adat sincsen arra nézve, hogy Varga Ottó ellen vallás- vagy királysértés miatt további lépések volnának teendők. Együttal a miniszter Varga Ottó tanárt a közszolgálat érdekében a budapesti I. ker. állami főgimnáziumhoz helyezte át.

— **Csak magyarul!** A magyar kormány — igen helyesen — messze kiható intézkedést szándékozik tenni a magyar nyelv érdekében. Elhatározta ugyanis, hogy a jövő évtől kezdve a kereskedők és iparosok s általában mindenemű czimtalba, firma felirata csak magyar szövegű lehet. A kereskedelemre használt nyelvre vonatkozólag pedig szintén lesz intézkedés, amennyiben csak magyar szövegű úrlapokat bocsátanak forgalomba és csakis ama kereskedők könyvei fognak hitelességgel bírni, amelyek magyar szöveggel vezetettek. Ez az üdvös intézkedés ki fog terjedni ugy a fővárosra, mint az ország minden városára és községére.

— **Tanító gyűlés.** Az adonyi esperes-kerület tanítói folyó hó 12-én tartották őszi közgyűléstük *Perkátán* az új iskola egyik tantermében. A 9 órakor hallgatott szent mise után az új elnök, Pödör István h. esperes küldöttség által kísértetett a gyűlés-terembe, a hol Závodszky István sárosi főtanító szívélyes szavakkal üdvözölte őt a kör nevében, mire az elnököl esperes megköszönve az óvációt, megnyitó beszédében felhívá a tagok figyelmét a már-már általános elharapódzott vallásközönyösségre, melynek ellenszerül a lelkiismeretes vallástannítás és a példás vallási életet ajánlotta. Napirend előtt indítványoztatott, hogy a körnek tapintatos és áldozatkész volt elnöke, József címz. kanonok jegyzőkönyvi kivonat útján értesítsék a kör tagjainak változatlan

nagyrabecsüléséről s egyuttal köszönetnyilvánítassék neki a kör iránt elnöksége alatt tanúsított nemes áldozatkészségeért. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása után a tárgysorozat következett. A kör volt elnöke által kitűzött pályatétel nyertese Vörös József perkátai tanító dolgozata felolvasatott és 1 darab arannyal jutalmaztatott. Élénk és hosszantartó eszmecsere fejlődött ki ezután a szépírástani mikéntje fölött. Majd indítványoztatott, hogy az iskola rend védelme tárgyában a megye közigazg. bizottságának már korábban hozott határozata az egyházmegye összes róm. kath. iskoláinak tantermeiben kifüggesztessék; továbbá elhatározatott, hogy az illetékes megyei hatóság kéressék fel szabályrendelet alkotására az iskolás gyermekeknek a korcsma látogatástól és a szivarzástól való eltiltása tárgyában. Majd a kebelbeli ügyek intéztettek el, a melynek befejeztével az elnök megköszönve a vendégek megjelenését és türelmét, az ülést bezárta. Közös ébéd fejezte be a gyűlést az új kaszinó helyiségében, kedélyes hangulatu felköszöntökkel fűszerezve.

— **Rablógyilkosság az országon.** Tegnapelőtt reggel a járókelők egy vérbefagyott embert találtak az érdi határban. A szerencsétlen ember a kérdezősködésre csak annyit tudott mondani, hogy Morvaországból jött s az uton ismeretlen emberek megtámadták, kik pénzt elvették és összeszeszurkálták. Beszállították a faluba, hol egy óra mulva kiszenvetett. A vizsgálatot megindították. Az esetről jövő számunkban részletes tudósítást hozunk.

— **Tanítói értekezlet.** A szt. Gellértről címzett vadói esperesi kerület tanítóinak f. évi őszi tanácskozmánya e hó 19-én *Tabajdon* fog megtartatni. A gyűlés napján a kerületi esperes egyuttal be fogja szentelni az ottani templom új orgonáját és egy új zászlóját is és ugyan- csak e napon tartja Grill Géza kántortanító a saját költségén épített díszes, új lakházának telavető ünnepét.

— **A cziszterciák kérelme.** Ismeretes dolog, hogy a főgymnásium épülete előtt, mint az iskola-utczában végig, a kövezet hallatlanul rossz s ez a körülmény meglehetősen zavarja az előadások nyugodt menetét, mert legkivált a délelőtti órákban felette nagy ott a kocsitorgalom. Ez okból a főgymnázium igazgatósága ma átiratot intézett a polgármesterhez, melyben kéri, hogy a polgármester hasson oda, miszerint a kocsit legalább az intézet előtt aszfalt-makadám burkolattal láttassék el. A kérelem a legközelebbi közgyűlés elé fog terjesztetni s reméljük, hogy a közgyűlés az ép oly jogos mint méltányos kérelmet teljesíteni fogja.

— **Családi dráma.** Fekete Ignác építőmester már régebbi idő óta viszálykodásban él a feleségével. Az asszony állítólag kissé furcsa természetű volt s ez a körülmény a szegény embert nagyon elkeserítette. Mindazonáltal ő még hajlandó lett volna vele továbbra is kettesben vonszolni az élet igáját, ha a felesége a minap olyan meglepődést nem szerez neki, a mely más, kevésbé komoly gondolkodású ember lelki erejét is erős próbára tenné. Ugyanis Fekete a minapban *Magyar-Almás* iskolá építéssel volt elfoglalva. Ezen távollétét a menyecske oly módon használta fel, hogy a lakásban levő ingóságot elhordatta és eladta, maga pedig odébb költözött. Mikor a szerencsétlen férj hazaérkezett, a szerény otthon meglehetősen barátságtalan ürességgel tátongott fejeje. Se szorong, se hipotéka. Szegény ember mit tehetett egyebet, fogta magát s úgy, amint volt, édesanyjának kértálja 2. sz. a. lakására költözött. Tegnapelőtt ellátogatott Antal Antal vásártéri korcsmájába s miután ott alaposan

kiöntötte a szive keserüségét, némi italok elfogyasztása után édesanyja lakására vonult s ott egy forgópisztolyal mellbelötte magát. Az eset hírére csakhamar megjelent ott *Polcser Péter* rkaptány dr. *Molnár József* kerületi orvossal, ki a bordák között ütött súlyos sebet azonnal bekötözte s az eszméletlen embert a mentőkocsin beszállíttatta a városi kórházba.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszter *Kovács István velencei* jegyzőt anyakönyvvezetővé, *Kovács Géza* s. jegyzőt ugyanoda helyettes anyakönyvvezetővé, *Arany Mihály pákozdi* segédjegyzőt pedig szintén helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **A művészet varázsa.** A megyénkbeli *Pátka* község meglehetősen szegény a nevezetességekben, érte természetesen a kézzelfogható nevezetességeket. Ha csak azt a derék, katonaviselt legényt nem számoljuk, a kiról Zala a budavári honvédszobor főalakját, a bekötött fejű, villogó szemű, kardos, zászlós honvédet mintázza. De ez is megszűnt nevezetesség lenni, mióta leszállt a mester modell-állványáról, mert a mi erő, szépség és karakter volt benne, azt Zala leszedte róla, illetve kiszedte belőle és belegyúrta abba az agyagkolosszuszba, melyet azóta szoborral öntöttek. A modell maga szépen hazament és megházasodott.

Ezidőszent való legnagyobb nevezetessége a derék falunak talán az a hegedű, melynek *Árpád Jenő* a jogos tulajdonosa. Szép hatyutyunaku hegedű ez, olyan fából eszkábált «lélek» is van benne, mint minden hegedűben és még sem olyan hegedű ez, mint a többi. Mikor az ifjú tanító ur gyöngédén az álla alá szorítja azt a karcsu jószágot és vonója rárepül a hurokra, akkor az a lélek megmozdul, megéled benne, sir, busong, panaszkodik, kurjant és lelkesit. Az ablakszárnya kitérve, a csipkés firhang leeresztve s ezernyi apró lyukacskaín átszűrődve száll, repül az a tündéri muzsika az alkonyati csöndben a falu fölött. A falu örege apraja gyönyörűséggel hallgatja; ábrándos, takaros leányzók sóhaját összevegyül, egybeolvad a páras levegőben repeső nótaszóval, s a hol halkabbá, busabbá válik az, könnyet fakaszt a selymes pillájú szemekből. Ugy megszokta, megszerette már a falu népe azt a szép hangu instrumentumot, hogy ha szó esik róla, csak úgy emlegetik: a *mi* hegedűnk... De a mesterét is szeretik annak!

Azonban hagyjuk most a pátkaikat gyönyörködni a hegedű szólásában és nézzünk át egy pillanatra a szomszédos *Zámolyra*. Egy, a többinél is szegényebb cigányfamilia tanyázik itt *Babai Lajos* gazdúrban háza végében. *Kupariék* ezek, a vályogvetők. A család fő, a Jancsi cigány, könyékig sáros kezekkel igazítja formába a laza vályogmátériát s munkájában buzdogn segít neki elsőszülöttje, a gondörhaju Géza gyerek. Az öreg Jancsi érzi, hogy szeretett rajkját azzal a szépen hangzó névvel nem szoríthatja a maga mesterségére, mert a fiut már a neve is művészsze predesztinálja. És mikor esti harangszó után krumpisütéshez ül az öttagú familia, a dáde mesélni kezd a nagyvárosi életről, hol fehér tűzgolyóktól világított aranyos szálában grófi gunyába öltözött kávészínű testvérek babonázzák a fényes uraságok szívét bűvös nótáikkal, miközben úgy hull feléjük az arany, meg a bankó, mint itt a zámolyi pajtában a hideg permeteg a fészületlen szalmatetőn által... A Géza szemé fölcillan, két kis ökle belemarkol a levegőbe, mintha el akarná fogdosni a hulló aranyakat, azután csüggedten kap a személmert im győtri a szalmafüst...

Történt pedig a napokban, hogy a Kupari-család holmi üzleti dologban átrándult Pátkára. Mig az öregek az alvógen tanakodtak a gazdákkal a legközelebb szállítandó vályog mennyiség felől, addig a Géza gyerek a csepp Juliska hugával végig csatangolt a nagy utcán. Epen delet harangoztak s ők sóvárgó szemekkel tekintettek a konyhák felé, honnan illatos párafelhők kavargtak elő s élénk fantáziájukban megjelent a virágos tál, rajta a garmadába rakott gombócokkal. Szívükbe nyílt valami kéjes sejtélem: Uramisten, talán lekvár is van bennők! Azonban senki sem igyekezett kitalálni a két cigánygyerek gondolatait s ők csüggedtem botorkáltak tovább.

Most ime nyitott ablakot pillantottak meg a következő barátságos tekintetű háznál. Benézünk Julius — mondta a fiu és fölgaskodott.

A szobában nem volt senki.

Géza firkászva tekint körül. Se ábrós, se tányér... itt talán nem is ebédelnek. Hanem nini! Vajjon mi lehet az a körteformájú zöld portéka ott

a tulsó falon? Bizonyosan valami zacskó — de mi lehet benne?

Hányta vetette az elméjét — hol látott ő ilyesmit? A következő pillanatban meg volt oldva a rejtély s erre a felfedezésre szinte elállt a lélekzete.

Hegedű!!! Az a csodálatos szárazfa, mely macskanyavogást hallat az avatatlan kézben, de aki megismeri a fortélyát, az csodálatot tehet vele... Hírnév, dicsőség s a mi a fő: pénz fakad a négy szál sodrott birkabél nyomában. Géza érezte, hogy egy új világ nyílik meg előtte, melyhez az ablakdeszkán át vezet az út. Meg kell szerezni azt a hegedűt.

— Julius, bujj be, majd én föllemellek — szólta a hugához...

Mikor a tanító ur az ebédről hazajött, olyan barátságatlannak találta a szobáját; Valami hiányzott belőle s olyanformát érzett, mint a férj, a kitől az asszony megszökött. Minden butordarab, a fali órától a kis kalamárisig, kárövendően vigyorgott feléje. A rozsdás levelű muskátli piros virágja halkán kacagott az ablakban.

— Volt hegedű, nincs hegedű, hol a hegedű? Kirepült az ablakon!

A kis csipkésfirhang csufondárosan libgett, himbálódzott.

— Oda a hegedű!

A tanító ur nem is hederített rájuk. Eszébe jutott a zámolyi cigány familia. Csakis ezek lehetnek a tolvajok.

Mielőtt még egyszer felderült a nap, már hurokra kerültek Kupariék. A csendőrök fölkatatták Babai uram pajtáját s előkerült a drága, szépen szóló hegedű. Sőt előkerült más is. Az éjjeli álmukból fölzávart romák ijedten néztek, hogy szededetik elő a zord arcú hivatalos férfiak a fáradsággal gyötört vagonot, egyebek közt egy hosszú arany óraláncot, fityegőn az öttagú csillaggal, a szép piros és kék köves gyűrűket, meg a többi drága holmit. Csak elfacsarodott a szívük szegényeknek s ellenkezés nélkül tűrték, hogy lökdösi ki őket a szigorucsendőrök a szalmával bélelt meleg pajtából a csipős éjszakába. A hegedűt pedig diadallal vitte el a tanító ur...

Másnap reggel már itt voltak valamennyien a fejevári királyi ügyészségnél. Mikor a körülvásalt nehéz tölgyfaajtó becsapódott mögöttük, a dáde szemrehányóan pillantott a kis Gézára:

— Látod bibat, hova hozsott a művészt.

... A tanító pedig odahaza Pátkán az álla alá szorítja a szárazfát, a vonó rárepül a hurokra s vigan, ujjongva száll a nóta utcahosszat végig a liceum sövényes, violás kertcskéig és megdobogtatja az ábrándos leányzúkat...

— **Lövés az éjszakában.** Már jól éjszakába fordult az idő, midőn *Türü Gyula* és *Klopper István martonvásári* lakosok magrakott kocsikkal hazafelé ballagtak az országúton. *Biracska* táján a falutól alig egy kilométernyire hozzájuk lépett egy ismeretlen gyalogos ember és fölkezdte a kocsira. Ezek azonban viszszaautasították, mire az idegen revolvert vett elő és egy lövést tett *Türü* felé, kinek füle mellett süvöltött el a golyó. Most már a fuvarosok sem vették tréfára a dolgot, hanem leugráltak a kocsiról és lefegyverezték a veszedelmes embert. Minden titakozása dacára összekötözték kezét-lábát s kocsijukra téve beszállították *Martonvásárra*, hol nyomban áadták a csendőrségnek. Itt aztán vallatára fogták ő kelmet, ki *Futó Mátyás*nak nevezte magát s azt állította, hogy józan állapotban igen tisztességes polgára *Érd* községnek. Kijelentette, hogy a lövéssel csak ijesztetni akart, különben pedig alaposan be volt rugva s jóformán azt sem tudta, mit cselekszik. Följelentették a *várali* járásbírósnál.

— **Tövek.** A Soponyához tartozó *Felső Tarnóca* pusztán a minap *Grünfeld József* bér-lő kárára több nagy kazal takarmány összesen 3500 frt értékben elégett. A tűz magától keletkezett, a mennyiben a csalamádét szokás szerint nyirkos állapotban kazalozták föl s az, mint már hasonló esetekben gyakran megtörtént, magától kigyuladt. — E hó 7-én *Tubajdon, Báthori Benjamin* szérüskertjében egy kazal széna ismeretlen okból meggyuladt. A tűz csakhamar átcsapott a *Báthori szérüjével* szomszédos gazdák kazaira és azokból is többet elhamvasztott.

— **Kifosztotta az apját.** Id. *Simon János* szármolyi laos mikor e hó 10-én este Székesfehérvárról a feleségével haza érkezett, remélve látta, hogy távolléte alatt lakásán holmi vandal kezek szörnyű pusztítást vittek végbe. A konyhaajtó lakatja levere, az ajtó betörve, az egész lakás teljesen kifosztva. A butorok, az edények, a szakasztóban és egyebütt levő élelmi szerek mind, mind eltűntek. A betöréssel József nevű feleséges fiát gyanúsította, kivel, mióta a jussát kielégítette, meglehetősen rossz viszonyban állt. A gyanu alaposnak bizonyult. *Simon Józsefet* a csendőrök elfogták, és a gonosz ember habozás nélkül beismerte, hogy a betörést ő követte el. Följelentették a járásbírósnál.

— **A háziasszony takaréksága** egy fiatal házaspár szerencsését alapította meg. Mint benünknek megbízható forrásból értesítenek, egy hivatalnok családja nagyon szűk anyagi viszonyok közt tengette életét. A férj alig volt képes a szerény háztartási költségeit beszerezni, sőt a midőn ezenfelül még súlyos betegségbe esett, a különben felhőtlen feleséget nyugalma az egymást szerető férj és feleség között már-már veszélyeztetve volt. A nyomort a gondok még aggasztóbbá tették. A férj csüggedve gondolt nehéz helyzetükre. Az asszony azonban nem esett kétségbe, hanem bátorította férjét és biztosította, hogy nem sokára, már a közelebbi napokban a sors jobbra fordul. És így is történt. Mert a mint a szükséges és a gond legmagasabb fokra hágott, a fiatal pár megfosztva minden élelmiszertől az isteni gondviseléshez fohászodott, váratlanul feltűnt szerencsesiciláguk, — a legutóbbi osztálysorsajátéknál megnyerték a nagy nyeremények egyikét. Az asszony t. i. dacára a nyomornak, dacára a kisértésnek, hogy a szükség napjaiban eladja az összekuporgatott fillérjein vásárolt sorsjegyet, ellentállt és ezen kitarása folytán vagyonhoz jutott. A *Török A.* és *Társ* cég szerencsése folytán — mert itt vásárolták a nyerő sorsjegyet — a gondot, szükségét és nyomort jólét, szerencse váltotta fel a férj felgyógyulása után, dicsérték *Török* bankház szerencsését és most boldogan élnek. A most kezdődő osztálysorsajátéknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen céget, mely szerencsésénél, szoliditásánál s megbízhatóságánál fogva amenny is nagy bizalomnak örvend. *Török A. és Társa* bankháza Budapesten a beérkező megbízásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: $\frac{1}{1}$ sorsjegy 6 frt, $\frac{1}{2}$ sorsjegy 3 frt, $\frac{1}{4}$ sorsjegy 1 frt 50 kr., $\frac{1}{8}$ sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál *Török A. és Társa* budapesti bankházát, Váci-körut 4/a legmélegebben ajánljuk.

— **Ítélet.** A budapesti kir. törvényszék *Kardos Julianna kis-apostagi* szül. 24 éves leányzót, a ki család és rablás bűntette miatt egy ízben már huzamosabb ideig ette a rabkosztot, most újabb holmi lopás miatt 2 évi és 2 hó-napi fegyházbüntetésre ítélte.

— **Pinczeszövetkezetek.** A pinczeszövetkezetek alakításának előmozdítása végett a földmívelésügyi miniszter által kiadott népies utmutatásából — melyről lapunk f. é. szeptember 16-iki számában már részletesen megemlékeztünk — eddig hatvanezer példány osztatott szét díjtalanul az érdekeltek között. Az utmutatáshoz egy alapszabály mnta is csatoltatott, a mi az alakítást megkönnyíti. Az alakítás megkönnyítése végett különben az alapszabályok elkészítése a céggjegyzési teendők ellátása céljából az érdekeltek kívánatára saját közegét is kiküldi a helyszínezre az Országos Központi Hitelszövetkezet, mely azon pinczeszövetkezeteket, amelyek kötelekbe belepnek, a termelők boraira abanl előlegekhez szükséges hitellel is ellátja. A földmívelésügyi miniszter rendelkezéséhez a földmívelésügyi minisztérium borászati osztályában, a vincerlérisokláknál, a borászati felügyelőknél s a gazdasági egyleteknél a pinczeszövetkezetek alakítására vonatkozó népies utmutatást egyszerű levélbeli kérésre minden érdeklő díjtalanul megkaphatja. Így nálunk személyesen megismerheted *Dieballa György* városi és *Koller Pál* megyei gazd. előadóknál.

— **A koronaszámítás.** Csak 1900. január 1-én lép életbe a kötelező koronaszámításról szóló törvény, egy rendelet azonban korábban léptette azt életbe. Ugyanis e hónap 1-ével megszűnt a régi váltó őrleapok forgalma és ez időponttól kezdve csak az új, már a koronarendszer szerint bélyegzett váltóőrleapok használhatók. Ez a rendelet igen sok félreértésre adott okot, a mi már sokaknak anyagi megkárosításával járt. A régi forint rendszerű bélyeggel ellátott váltóőrleapokat október 1-től kezdve használni nem szabad, minek folytán mind ama váltók, melyeket október 1-én től állítottak ki, csakis akkor tekintetnek helyesen felbéllegetettnek, ha azok az új váltóőrleapokon vannak kiállítva. Sajnosan tapasztalják ezt vidéki intézeink, hova e rendeletnek híre úgy látszik még nem érkezett meg: mert váltókat úgy az Osztrák-Magyar bank, mint a fővárosi pénztárszervezetek, mint bélyeghiányosokat nagy számban visszatartják. A régi váltóőrleapok kicserélésének határideje szeptember 30-án lejárt. Ezt a határidőt azonban csak kevesen tudták. Jól tenné a pénzügyminiszter, ha legalább a beváltási határidőt e hó 31-ig meghosszabbítaná, mert így igen lényeges a kár, a mely a régi váltóőrleapok birtokosaira hárul. E helyen említjük meg, hogy az új koronátörvény rendelkezésével ellenkezik, ha a váltót koronáról állítjuk ki és osztrák értékű „o. é.” jelzést tesznek az összeg után.

— **Szíves tudomásul.** Felbátorodva az irántam tanúsított szíves pártfogás által, kávéházamat teljesen újja alakítottam, költséget nem kímélve kitűnően működő szellőztetőt (ventilátort) és egy rendkívüli jó vezetéket állítottam s így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mélyen tisztelt vendégeimnek minden tekintetben kifogástalan kényelmet nyújthatok. Kávéházamban a jelentékenyebb fővárosi és vidéki, ugyancsak német napi lapok nagyobb része, magyar és német I-ső rendű képes lapok, továbbá L. Illustration (francia) és The Graphic (angol) képes lapok állnak mélyen tisztelt vendégeim rendelkezésére. Kitérő zenéről is gondoskodtam, a mennyiben a helybeli honvédek zenekarral minden szombatra szerződtem; minden kedden és pénteken Darázs Károly, vasárnap pedig Dóczi helybeli híres zenekara fog kávéházamban hangversenyezni. Zene estélyeimre a m. t. hölgy vendégeim becses figyelmét különösen felhívom. Midőn erről Székesfejérvár mélyen tisztelt közönségét értesítem, nem mulaszthatom el hálás köszönetet mondani azon szíves támogatásért, melyben eddig részesültem és kérem a n. é. közönséget engem ezen jóindulatában továbbra is megtartani szíveskedjék, a melyvel maradtam a legkiválóbb tisztelettel **FEKETE GÉZA**, „Othton” kávé.

IRODALOM.

Bánk-Bán. A kiadványairól országsszerte előnyösen ismert *Rózsavölgyi és Társa* zeneműkiadóczég következő felhívását a jelzett mű kiváló becsénél fogva melegen ajánljuk a zenekedvelő közönség figyelmében: *Főhivás* előfizetésre vagy előjegyzésre **Erkel Ferencz Bánk-Bán** operájának teljes magyar és német szövegű *zongora kivonatára*. Midőn a magyar zene legkimagaslóbb alakja, nesztora s reformáló génuszának: **Erkel Ferencznek** legnépszerűbb magyar operája teljes zongora-kivonata kiadására, a párizsi világiállítást alkalmából a magas m. k. vallás és közoktatásügyi Minisztérium támogatásával, vállalkozunk: ezzel nemcsak nemzeti kulturális missziót teljesítjük, hanem egy rég táplált közóhajnak is eleget tenni vélünk. Hogy ki volt **Erkel Ferencz** s minő halhatatlan érdemek koszorúja veszi őt körül a magyar műtörténelemben, ezt magyarázni, elsősorban a magyar nemzetel szemben: felesleges. — Ismeri az ő nevét és művészeti kihatóságát a nemzet min-

den fia, mint olyanét, ki a magyar Pantheonban a legméltóbbak közt foglal helyet. Másrészt a „Bánk-Bán” opera teljes zongora-kivonatának a hiánya volt eddigleg legfőbb oka annak, hogy e nemzeti monumentális műalkotás még nem tette meg méltó körútját a művelt világ színpadain. Midőn ezt a kiadást lehetővé tesszük: él bennünk az a hit, hogy ebbeli nemzeti kulturális, áldozatkész törekvésünkben a t. cz. magyar zeneközönség részéről megillető pártolásban fogunk részesülni. A teljes két nyelvű szövegű kiadás, a nagy zeneköltő hű arcképével díszítve j. év március hó 1-ig okvetlenül meg fog jelenni s a t. cz. előfizetők és megrendelőknek szétküldetni. Előfizetési vagy megrendelési ár: csak 6 ft., melyre nézve vagy az előfizetési árt vagy a megrendelési ívet f. hó végeig annál is inkább kérjük alulírt kiadóczéghez beküldeni, mivel a határidőn túl a terjedelmes kiadvány csak bolti és jóval nagyobb ár mellett azaz 10 forintért lesz megszerezhető. Bizva a t. cz. magyar zeneközönség széles pártolásában: hazafui tisztelettel maradtunk Budapestben, 1899. augusztus hó. *Rózsavölgyi és Társa* cs. és kir. udvari zeneműkereskedése (Kristóftér 3. szám).

— **Az egészség a legdrágább kincs.** Ezzel a mottóval indult meg ez év elején a „*Kneipp Ujság*”. Ezen érdekes lapból megtanulhatjuk mindenki, hogy miként éljen ha egészséges akar lenni és megtanulja azt is, hogy betegség esetén nem mérges, tehát sohasem ártalmas, háziszerekkel miként szerezheti vissza elvesztett egészségét. A „*Kneipp Ujság*” az 1899. év elejétől fogva jelenik meg és képekkel is illusztrálja: különben is világos és bárki által könnyen megérthető cikkeit. Az eddig megjelent füzetekben a főbb cikkek a következők: 1. Miben áll a Kneipp gyógy mód. 2. Nátha, influenza gyógyítása. 3. Hogy lettem én Kneippistává. Petrovits Lászlótól. 4. Idegesség és ideggyengeség gyógyítása. 5. Egész test mosás. 6. Az álmatlanság gyógyítása. 7. Vízpirás. 8. Félfürdő. 9. Gyógytorna. 10. Ideges asthma (nehéz légzés) gyógyítása. 11. Nyakpólya, lábpólya, ülőfürdő. 12. Torokgyulladás gyógyítása. 13. Házigyógyszertár. 14. Kneipp Sebestyén élet-rája. 15. Aranyér gyógyítása. 16. Térdöntés, czomböntés, rövid pólya, altest borogatás. 17. Meztlábjárás és szandál viselés. 18. Tudomány és kurzus. 19. A himlőoltás veszélyei. 20. Felső borogatás, alsó borogatás, spanyol köpeny. 21. Víz, nap és légtüredő. 22. Kéz- és lábizzadási gyógyítása. 23. Uszás és fürdés. 24. Hátsó öntés, teljes öntés. 25. A Kneipp kenyér készítés módja. 26. Erőleves. 27. Tüdővész gyógyítása. 28. Hasmenés, hányás, gyomorgörös, kolera, kolerin gyógyítása. 29. Az agyag. 30. Kneipp kávé. 31. Felső öntés. 32. A tulhizottság gyógyítása. 33. A sápkór gyógyítása. 34. Nedvesség, szárazságmű, fejkór, szakállsömör, és marósömör (lupus) gyógyítása. 35. Szemfürdő, hideg teljes fürdő, meleg teljes fürdő, gyógyfürdők, váltakozó fürdők. 36. Fülöntés, mellöntés, fejpólya kar és kézfejpólya. — A ki ezen kiválóan érdekes cikkeket olvasni akarja, rendelje meg a „*Kneipp Ujságot*” Budapest, (X. ker., Füzér-utca 19. sz. a.) és pedig 1899. év elejétől, vagyis a lap megindulásától kezdve az egész 1899. évre 4 ft-ért. A ki 4 ft-ot posta utalványval a fenti címre beküld, annak a lap eddig már megjelent tíz füzetét azonnal megküldi a kiadóhivatal. Cél szerű már az első első számtól kezdve előfizetni azért, mert a már megjelent cikkek ismerete nélkül az olvasó a Kneipp gyógy módra nézve nem nyer teljes tájékozottságot.

Gabonaárak.

— 1899. október 14. —

Buza	7-90—8-20.
Rozs	5-60—6-10.
Arpa	4-70—6-20.
Zab	5-40—5-80.
Kukoricza	4-70 —

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Hazajáró lélek. Szerelmes poemákkal egyelőre bőven el vagyunk látva, különben ilyesmit csak mérsékelt számmal közlünk. Az őt várost illető szigoru megrovást élvezettel olvastuk, de fájdalom, helyünk nem engedi, hogy egész terjedelmében közölhessük. A két legsikerültebb strófát azonban ide iktatjuk a gazdasági tanácsos épülésére. Az első strófa merész realizmusában kiváló festő tehetség nyilatkozik, a második pedig a megérdemelt átok van még a Shakespeare Lear királyát is megszenyítő lendülettel kifejezve. Csak előre! Jövőben azonban ennél rövidebb, de tömör dolgokat kérünk. Ecce:

Utcákon a trágya, szemét,
patkány cinczong a járó után,
város közepén! döglött disznó
bátran nyuza! a Busa cigány;
több e féle, kedves látvány
étvágy gerjesztő jó illat:
erkölcs tipró! slendrián lányok!
ez mind kedves! utcai divat.

Tölem pedig átkozva légy!
mért vagy hűten a multhoz;
a világtól pedig megutálva,
ha jóra nem térsz! el kárhozz!
a nevedtől is meg fosztak:
mert ez régi! neked kár,
legyen neked, a méltó neved,
Szégyenfehérvár.

P. A. H-n. Helyszüke miatt csak néhány nappal később közölhetük. Kálozon miért nem gondolt ráink?

P. R. I—ck. Minden rendben van. Az ígért dolgozatokat várjuk.

Felelős szerkesztő: **Chay Antal.**

Alólirottak

mint a székesfejérvári Egyházmegyébe bevezetett Szabadbatthyán-i róm. kath. Egyház előljárói, jelen soraikkal teljes megelégedésüket nyilváníttják **Purger J. B.** urnak (Grüden, Tirol) az általa készített Jézus szent Szíve szobor szép kiviteléért. **Purger** urat lelkiismeretéért, művészi munkájáért, mint a róm. kath. Egyház hívét bárkinek legmelegebben ajánljuk.

Szabadbatthyán, 1899. augusztus hó 26-án.

Vadkerty József,
esperes plébános.

Walper József, **Schusztér Károly,**
közs. jegyző. urod. felügyelő.

A szobor ára 135 ctmres 125 ft.
249. 6—8. **150 ctmres 150 ft.**

Hirdetéseket

a „**FEJÉRMEGYEI NAPLO**” részére
jutányos árért vesz fel a kiadóhivatal
(Szammer Imre könyvnyomda.)

A közeledő téli évadra ajánlom az első rendű

tatai darabos szövet

szobafűtésre,

legjutányosabb árban,

helyben fuvar- vagy waggonszámra,
vagy bármely állomásra szállítva.

WEISZ JÓZSEF,

a tatai kőszénbányák fejérmegyei képviselője. 265. —2.

Székesfejérvár, Sas-utca 5 sz.

Késmárki állami szövő-ipar-iskola volt növendéke.

NEHR JÁNOS

mű-szövő,

Székesfejérvár, Könyök-utca 6-ik szám
bejárat Kórház-utca felől.

Készít mindennemű damaszt asztalterítőket, asztalkendőket, törülközőket, damaszt ágzhuzatokat szegélyezve. Damaszt grádlit, alsó párnákat. Kalotaszegi függönyöket, kenyérruhákat. Tejgazdaságok részére kitűnő minőségű saját vásznat, gazdasági czélokra varrásnélküli zsákokat.

Varrásnélküli lepedők beszegve, erős használatra, drbja 90 krtól 3 frtig.

Asztalterítők 2 forinttól 30 forintig.

Asztalkendők 4 frttól tucatzja 14 forintig.

Törülköző kendő 3 frttól tucatzja 18 frtig.

Egyszersmind bátor vagyok megjegyezni, hogy szakszerű berendezésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményeimet 15 % - kal olcsóbban készíthetem, mint eddig.

Vendéglősök részére ASZTALTERÍTŐK, tetszés szerinti névbeszövéssel drbja 1 frt 70 krtól 5 frtig.

Minden menyasszonyi keletgyébe a név, czimer vagy monogram beszővészt minden árfelemelés nélkül elfogadom, a melyek nálam szövetnek.

Aszövéstet iránt érdeklődők szövésetemet bármikor megtekinthetik.

Raktár: KNAZOVITZKY BÉLA úrnál,

Nádor-utca, 8Reé ház. 112 113

Szives pártfogását, esetleg szövésetemet személyes megtekintését kérve vagyok?

259. 10—5.

teljes tisztelettel

NEHR JÁNOS

műszövő,

a késmárki áll. szövő-ipar-iskola volt növendéke.

Két jó házból való fiu tanulóul főlvetetik.

Kitüntetve az országos ipar-egyesület által 1899.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 ujból 50,000
sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6. —
" fél	" " " "	3. —
" negyed	" " " "	1.50
" nyolczad	" " " "	— .75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtanul általunk rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október 29-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST,

V., Váci-körut 4 a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

274. 8—3.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

(utánvételezni kérem

Az összeget frt (postautalvánnyal küldöm.) A nem tetsző törörendő.

Pontos czím.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. október 1-től.

Budapest	Székesfejervár	N.-Kanisza
indul	érkezik	indul
Szem. v. 6.50 reg.	9.01 d. e.	9.26 d. e.
Gyors v. 8.00 reg.	9.16 d. e.	9.21 d. e.
Szem. v. 1.30 d. u.	3.35 d. u.	3.45 d. u.
Szem. v. 4.25 d. u.	6.22 este	6.32 este
Gyors v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este
Szem. v. 9.25 este	11.33 este	11.43 este
N.-Kanisza	Székesfejervár	Budapest
indul	érkezik	érkezik
Szem. v. 12.15 éjjel	4.16 reg.	4.24 reg.
Gyors v. 5.47 reg.	8.27 reg.	8.35 reg.
Szem. v.	7.05 reg.	8.58 reg.
Szem. v. 9.30 d. e.	2.03 d. u.	2.35 d. u.
Szem. v. 2.00 d. u.	6.13 d. u.	6.23 este
Gyors v. 5.03 este	7.48 este	7.58 este

Székesfejervár	Veszprém	Veszprém	Székesfejervár
indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 9.31 d. e.	10.45 d. e.	V. v. 5.23 reg.	6.49 reg.
V. v. 1.00 d. u.	2.33 d. u.	Sz. v. 7.07 reg.	8.22 reg.
V. v. 9.27 este	11.00 éjjel	Sz. v. 4.52 d. u.	6.03 este
Székesfejervár	Adony-Szabolcs	Paks	Székesfejervár
indul	érkezik	érkezik	érkezik
V. v. 8.40 reg.	9.54 reg.	2.33 d. u.	9.33 este
V. v. 3.50 d. u.	5.17 d. u.		
Paks	Adony-Szabolcs	Székesfejervár	Bicske
indul	érkezik	érkezik	érkezik
V. v. 2.00 éjjel	6.23 reg.	7.40 reg.	12.31 d. u.
V. v. 1.29 d. u.	6.06 este	7.25 este	4.53 d. u.
Székesfejervár	Bicske	Székesfejervár	Komárom
indul	érkezik	érkezik	érkezik
V. v. 9.30 reg.	12.31 d. u.	8.10 reg.	8.40 reg.
V. v. 2.10 d. u.	4.53 d. u.	9.12 este.	2.50 d. u.
			12.32 éjjel

Székesfejervár	Sárbogárd
indul	érkezik
V. v. 9.22 reg.	10.56 d. e.
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.
Sárbogárd	Székesfejervár
indul	érkezik
V. v. 6.10 reg.	7.55 reg.
V. v. 12.15 délben	1.55 d. u.
Komárom	Székesfejervár
indul	érkezik
Szem. v. 4.07 reg.	6.54 reg.
Szem. v. 12.14 d. u.	2.27 d. u.
Vegy. v. 6.20 este	11.09 éjjel
Székesfejervár	Komárom
indul	érkezik
Szem. v. 6.15 reg.	8.40 reg.
Vegy. v. 10.00 d. e.	2.50 d. u.
Szem. v. 9.32 este	12.32 éjjel

Hirdetmény.

Ezennel közzhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték (V. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a föelárusítóknak elárúsítás véget kiadattak. — A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve

Ötödik Sorsjáték.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály Betét 12 korona. Huzás: 1899. november 16. és 17.		Második osztály Betét 20 korona. Huzás: 1899. december 13. és 14.		Harmadik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1900. január 9., 10. és 11.		Hatodik osztály Betét 24 korona. Huzás: 1900. márczius 14-től április 10-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona		
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000		
1 "	20000	1 "	25000	1 "	30000		
1 "	10000	1 "	10000	1 "	20000		
1 "	5000	1 "	5000	1 "	15000		
3 " 2000	6000	3 " 3000	9000	3 " 10000	30000		
5 " 1000	5000	5 " 2000	10000	5 " 5000	25000		
8 " 500	4000	8 " 1000	8000	8 " 2000	16000		
30 " 300	9000	20 " 500	10000	10 " 1000	10000		
50 " 100	5000	60 " 300	18000	70 " 500	35000		
2900 " 40	116000	3900 " 80	312000	4900 " 130	637000		
3000 ny. Kor.	240000	4000 ny. Kor.	477000	5000 ny. Kor.	898000		
Negyedik osztály. Betét 40 korona. Huzás: 1900. január 31. és február 1		Ötödik osztály. Betét 32 korona. Huzás: 1900. február 21. és 22.					
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona				
1 á	90000	1 á	100000				
1 "	30000	1 "	30000				
1 "	20000	1 "	20000				
1 "	15000	1 "	15000				
3 " 10000	30000	3 " 10000	30000				
5 " 5000	25000	5 " 5000	25000				
8 " 2000	16000	8 " 2000	16000				
10 " 1000	10000	10 " 1000	10000				
70 " 500	35000	70 " 500	35000				
3900 " 170	663000	3900 " 200	780000				
4000 ny. Kor.	934000	4000 ny.	Kor. 1061000				

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

KORONA

1.000,000

(Egy Millió)

Ezen 480 nyeremény közül utoljára kihúzott kapja a jutalmat.

1	100000	600000
1	400000	400000
1	200000	200000
1	100000	100000
1	60000	60000
1	40000	40000
2	30000	60000
3	20000	60000
20	10000	200000
50	5000	250000
400	2000	800000
720	1000	720000
1000	500	500000
27800	200	5560000
30,000	nyerem. és jut.	Kor. 9,550.000

Az I. osztály huzása 1899. évi november 16. és 17-én lesz. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közzéjgyő jelenlétében, nyilvánosan történnek a vigadó termeiben. — Sorsjegyek a Magyar Királyi Szabadalmazott Osztálysorsjáték valamennyi elárúsítóinál kaphatók.

Budapest, 1899. évi október hó 15-én.

MAGY. KIR. SZABADALMAZOTT OSZTÁLYSORSJÁTÉK IGAZGATÓSÁGA

Lónyay.

Hasay.

Nyomatott Számmér Imrénél, Székesfejervárott.